

Queridos diocesanos:

El viernes, 2 de febrero, celebramos los cristianos una fiesta entrañable y popular, la Candelaria. Muchos recuerdan el reparto de candelas en las misas de nuestras parroquias y los sacerdotes explicaban el significado de la luz que proyectaban cuando se encendían. Vinculaban este signo a las velas de la corona de Adviento y, sobre todo, al cirio pascual cuya luz alumbraba a toda la asamblea participando en la noche de la Pascua: la referencia a Cristo, luz del mundo, era obligada y central para la vida cristiana. Iluminados por Cristo podíamos caminar con seguridad buscando cómo hacer el bien que Él nos marcaba y cómo evitar el mal que nos alertaba.

Es la fiesta de la Presentación del Niño Jesús en el templo. Acompañado de María y José hacía pública ostentación de su consagración a la misión que le había encomendado su Padre. En el templo se encontró con dos ancianos, Simeón y Ana, que le reconocieron y agradecieron a Dios haber contemplado el rostro del Niño y haber culminado las expectativas de sus vidas.

Los miembros de la Vida Consagrada y los ancianos se alegran y conmemoran su fiesta anual porque los primeros se sienten identificados con el acto del Señor y los segundos quieren hacer suyas las palabras de los ancianos Ana y Simeón ante Jesús en la entrada del templo.

En nuestra diócesis contamos con comunidades y grupos de ambas realidades pastorales que pretenden dar a conocer a toda la sociedad su vivencia coherente con los consejos evangélicos y a dar gracias por una vida llena de la presencia de Dios y que discurre con muchas alegrías y con algunas dificultades. El trabajo, la familia, el compromiso eclesial, las relaciones humanas, la participación ciudadana son motivos suficientes para agradecer el regalo de la existencia. Un regalo que, con las propias cualidades y limitaciones personales, se pone a disposición de todos para ayudar a construir una sociedad más justa y solidaria. Los católicos, movidos por la fe en el Señor, estamos urgidos a mejorar nuestro mundo y a ofrecer el mensaje de bondad y de paz que nace del evangelio. Compromiso social y oferta de salvación son las dos partes de una misma realidad en la que hemos nacido, crecido y participado con el resto de amigos y conocidos. Los indiferentes o quienes no profesan nuestra fe pueden o deben pedirnos siempre un testimonio coherente y, al mismo tiempo, mostrar respeto y alegría por compartir con nosotros la solución a los problemas que plantea a diario la sociedad en todos los órdenes, el educativo, el sanitario el deportivo o el cultural.

Con ese talante suelen actuar los miembros de las comunidades de religiosos diseminados por toda la geografía diocesana. También los grupos de Vida Creixent, movimiento apostólico de la Iglesia católica que, tras una larga vida, mantienen la fe y trabajan por transmitirla a su familia. Es de justicia que celebren su fiesta y que todos reconozcamos su contribución a la convivencia y a la cercanía de los distintos grupos sociales. Son portadores de experiencia, de sabiduría y de relación comunitaria que beneficia al conjunto de la sociedad. Manifiestan “algo” distintivo suyo que mueve su vida llenándola de sentido y también de entusiasmo: es la fe en Jesucristo que algunos han concretado en su marcha a misiones, otros a la educación o a la atención a los más desposeídos o marginados, otros con sus muchos años a depositar en el corazón de hijos y nietos el amor de Dios que han recibido desde la infancia.

Unos y otros han ayudado a la elaboración del actual Plan Pastoral (2020-2024) con el desarrollo de unas actitudes personales que convenía cultivar como la contemplación y la escucha, la fidelidad a los compromisos, la humildad y la sencillez en el hablar y en el escuchar, estilo de vida comunitario y participativo, aplicar siempre el servicio, la disponibilidad y ser responsable.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

El divendres, 2 de febrer, els cristians celebrem una festa entranyable i popular, la Candelera. Molts encara recordem el repartiment de candeles a les misses de les nostres parròquies i els sacerdots explicant el significat de la llum que projecten quan les encenem. Aquest signe de les espelmes també es vincula a la corona d'Advent i, sobretot, al ciri pasqual la llum del qual il·lumina tota l'assemblea que participa en la nit de la Pasqua: la referència a Crist, llum del món, és obligada i central en la vida cristiana. Il·luminats per Crist podem caminar amb seguretat buscant com fer el bé que Ell ens marca i com evitar el mal que ens posa en alerta.

La Candelera és la festa de la Presentació de l'Infant Jesús al temple. Acompanyat de Maria i Josep, mostrava públicament la seva consagració a la missió que li havia encomanat el seu Pare. Al temple es va trobar dos ancians, Simeó i Anna, que el van reconèixer i van agrair a Déu haver contemplat el rostre del Nen i haver culminat les expectatives de les seves vides.

En aquesta data els membres de la Vida Consagrada i els ancians s'alegren i commemoren la seva festa anual perquè, els primers, se senten identificats amb l'acte del Senyor i, els segons, volen fer seves les paraules dels ancians Anna i Simeó davant de Jesús a l'entrada del temple.

A la nostra diòcesi comptem amb comunitats i grups de les dues realitats pastorals que pretenen donar a conèixer a la societat la seva vivència d'acord amb els valors evangèlics i donar gràcies per una vida plena de la presència de Déu, que discorre amb moltes alegries i amb algunes dificultats. El treball, la família, el compromís eclesial, les relacions humanes, la participació ciutadana són motius suficients per agrair el regal de l'existència. Un regal que, amb les qualitats i limitacions personals, es posa a disposició de tothom per ajudar a construir una societat més justa i solidària. Els catòlics, moguts per la fe en el Senyor, estem cridats a millorar el nostre món i a oferir el missatge de bondat i de pau que neix de l'evangeli. El compromís social i l'oferta de salvació són les dues parts d'una mateixa realitat en què hem nascut, crescut i participat amb la resta d'amics i coneguts. Els indiferents o els qui no professen la nostra fe poden i han de demanar-nos sempre un testimoniatge coherent i, al mateix temps, mostrar respecte i alegria per compartir amb nosaltres la solució als problemes que planteja diàriament la societat en tots els àmbits: l'educatiu, el sanitari, l'esportiu o el cultural.

Els membres de les comunitats de religiosos disseminades per tota la geografia diocesana solen actuar segons aquest tarannà; i també els grups de Vida Creixent, moviment apostòlic de l'Església catòlica que, després d'una llarga vida, mantenen la fe i treballen per transmetre-la a la seva família. És de justícia que celebrin la seva festa i que tots reconeguem la seva contribució a la convivència i a l'entesa entre els diferents grups socials. Són portadors d'experiència, de saviesa i de relació comunitària que beneficia el conjunt de la societat. Manifesten "quelcom" distintiu que mou la seva vida omplint-la de sentit i d'entusiasme: és la fe en Jesucrist, que uns han concretat en la seva marxa a missions, o en l'educació, o en l'atenció als més desposseïts i marginats; i altres, ja molt grans, a dipositar en el cor de fills i nets l'amor de Déu que han rebut des de la infantesa.

Tots plegats han ajudat a l'elaboració de l'actual Pla Pastoral (2020-2024) amb el desenvolupament d'unes actituds personals que convenia conrear, com la contemplació i l'escolta, la fidelitat als compromisos, la humilitat i la senzillesa en el parlar i en l'escoltar, l'estil de vida comunitari i participatiu, l'estar sempre en servei, tenir disponibilitat i ser responsable.

Amb la meva benedicció i afecte,

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.